

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Breuis admonitio spiritualis exercitij. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

694 EXERCITIA SPIRITALIA.

in bono; quia non ab homine, sed à Deo præmium accipies. Di-
isce præsentem, quem habes, sufferre patienter, ut mitius ferasfe-
quentem. Si huic non haberet, forsitan duriorem sustineret. O-
portet te vnum habere, nec pro tuo libitu inuenies aliquem, etan
si plures fueris perscrutatus. Bonus discipulus tam malum magi-
strum non habuit, quin ei in bonum cesserit, quod humiliiter ob-
temperauit.

3. Exemplis igitur Christi & sanctorum eius studeas simplici-
ter & pure obedire propter Christum, propter conscientiam &
bonam famam, propter pacem cordis & æternæ vitæ gloriam
præmerenda.m. Nemo tam quietè viuit, nemo tam securè moni-
tur, sicut verus obediens, & in omib[us] Deo & hominibus sub-
iectus. Hoc tribuat munus, qui regnat trinus & vnu. Amen.

ALIA
SPIRITALIA EXERCITIA
VIRI RELIGIOSI.
CAPITA HVIVS LIBELLI.

Brevis admonitio spiritualis exercitiij.

De oratione.

Cap. I.

II.

De dilectione.

III.

De operatione.

IV.

De choro.

V.

De vigilijs matutinis.

VI.

De meditatione post matutinas.

VII.

De custodia celle.

VIII.

De exitu ad laborem.

IX.

De obedientia, & humili response.

X.

Ad quid omnia exercitia sint dirigenda.

XI.

De refugio ad Deum semper habendo.

XII.

De meditatione passionis Christi.

XIII.

De viri confidentia in Christo.

XIV.

De commendatione celle.

XV.

De contemptu consolationum terrenarum.

XVI.

CAP V T I.

Brevis admonitio spiritualis exercitiij.

AExterioribus peruenitur ad interiora, ab inferioribus ad
superiora, à corporalibus ad spiritualia. Paulatim proficit
hom[er]o

homo, & hoc per quotidiana exercitia. Et licet primò multa sint grauia, tamen in consuetudinem ducta sunt levia & sapida.
 2. Tria sunt omni religioso necessaria, sine quibus non potest diu stare in bona vita: hæc sunt, oratio, lectio, & operatio. In istis omni die se exercere debet, & semper in aliquo horum occupari.

CAPUT II.

De oratione.

1. **O** Ratio illuminat, oratio purgat, oratio consolatur, oratio **Orationis
lætitiat**, oratio impetrat fauore; oratio alleviat laborem, vires.
 oratio autrit deuotionem, oratio præbet fiduciam, oratio expellit pigritiam: oratio fugat dæmonem, oratio vincit temptationem.
 2. Non te plegeat orare, si vis à vitijs liberari. Oratio semper est necessaria sicut & gratia, sine qua viuere spiritualiter non possumus. Orare debemus pro gratia, quia gratia est, qua tantum indigemus. Melius est orare quam legere, & in tempore suo utrumque est agendum.

Oratio
perinde at-
que gratia
necessaria.

CAPUT III.

De lectione.

1. **L**ectio debet esse quasi oratio: & antequam legas, præcedat oratio. Lectio sacra ignorantiam nostram erudit, dubia soluit, errores corrigit, bonos mores instruit, facit cognoscere vitia, hortatur ad virtutes, excitat ad feniorem, incutit timorem; recolligit mentem, recreat fastidiosum animum. Et quia non potes continuò orare vel legere, debes aliquid utile exterius operari. In qua operatione oratio præeat, oratio intercurrat, oratio totum finiat.

Oratio v-
bique sem-
per præce-
dat, inter-
cedat, s-
quatur.
Lectio
quantum
comme-
dat.

CAPUT IV.

De operatione.

1. **O**perari manibus bonum est corpori, deseruit spiritui, adificatio est proximi, & reparatio est sensus nostri. Eisi interdum pigri sumus, tamen perseverando vincimus. O quam de otii fuerunt Sancti, qui sine intermissione orabant. Quam studiosi, qui nunquam sacra lectione satiari potuerunt. Quam feruentes, qui frangi laboribus non valuerunt!

Operari
manibus
quam bo-
num.

2. Qui propter Deum sibi aliquam violentiam facit, Deus ipsi maiorem gratiam dabit, & citò in virum perfectum mutabitur. Consuetudo mala, per bonam consuetudinem vincitur. Et bona consuetudo tandem in naturam vertitur; quod primò fuit difficile, postea leue videatur ac facile.